

[Himmelstrup.]

drejer sig om; det er kun paa disse to Omraader, vi ønsker, den højtærede Finansminister skal gøre os Indrømmelser. Vi erkender, som sagt, at Statens løbende Udgifter skal dækkes af de løbende Indtægter, og derfor maa Finansministeren naturligvis have Hovedparten af de foreliggende Skattelove forlænget. Men jeg tillader mig, som sagt, at gaa ud fra, at vi faar Lejlighed til at drøfte disse Enkeltheder med den højtærede Finansminister i et Udvalg.

Drachmann: Af de foregaaende Taleres Bemærkninger vil det allerede klart være fremgaaet, at saadan egentlig første Gang er det jo ikke, vi forlænger disse „rent midlertidige“ Told- og Afgiftslove — senest under Hensyn til den siddende og arbejdende store Skattekommission. Men er det saaledes ikke første Gang, saa bør det efter min Mening nu være sidste Gang.

Jeg skal ikke følge i det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Fodspor og give gode Raad til Finansministeren, navnlig da jeg synes, at det ærede Medlem efter hele sin Karakteristik af den højtærede Minister havde saa ringe Fortrøstning til, at de vilde blive fulgt. Men jeg synes, at den Grænse, der er sat: Udgangen af April Kvartal næste Aar, er lovlig snæver, og jeg deltager i Ønsket om — jeg forstod, at ogsaa den socialdemokratiske Ordfører var enig heri — at faa denne Sag definitivt vist bort fra Rigsdagen, indtil vi ser den igen i hele den Sammenhæng, hvori den hører hjemme: i Skattekommissionens Betænkning. Jeg henstiller derfor til Ministeren at overveje, om han ikke hellere skulde tage Skridtet fuldt ud og sætte en eller anden Grænse, enten gøre den afhængig af Skattekommissionens Fuldførelse af sit Arbejde eller ogsaa fastsætte en senere Termin. Med vor Indstilling er vi som sædvanlig villige til at medarbejde herpaa, selv om der ingenlunde skal ligge, at vi vil skrive under paa alle Enkeltheder i disse Told- og Afgiftslove.

Vi ser ikke helt paa samme Maade paa den berømte Benzin-Femøre som den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der talte for Venstre, men jeg har adskillige Gange fremhævet, at ogsaa vi har Indvendinger og Kritik og berettiget, ja, jeg vil sige ligefrem nødvendig Kritik over for Toldlovgivningen, saaledes som den efterhaanden er blevet suppleret herhjemme og improviseret sam-

men og forlænget, man kan godt sige Aar efter Aar.

Samtidig med at vi slutter os til Ønsket om at faa et Udvalg om denne Lov, saa tror jeg imidlertid, det er rigtigt fra denne Side, fra denne Plads at sige, at Erhvervene bør henvende sig til Skattekommissionen angaaende Klager, og hvad de i øvrigt maa have at indvende imod den gældende Toldlovgivning, alle de utvivlsomme Mangler, der af forskellige Grunde har indsneget sig, efterhaanden som Udviklingen nu har medført det. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt i et Folketingsudvalg Gang efter Gang at faa Henvendelser fra fortrøstningsfulde Erhvervsfolk og Erhvervsorganisationer og saa, at maatte sige: Ja, I maa vente til næste Gang, for denne Gang har vi ikke Tid. Jeg tror, at jeg her er enig med alle Ordførerne, baade med dem, der har talt, og forhaabentlig ogsaa med dem, der vil komme til at tale, i, at en saadan Fremgangsmaade vil maaske være paa sin Plads. Jeg tror ogsaa, at Finansministeren herfra skal understrege, at nu er det reelle Arbejde lagt over i Skattekommissionen.

Vi har aldrig fra vor Side ønsket de, er det ikke „eksorbitant høje“ Toldsatser, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup med Forkærlighed dvæler ved. Vi har ønsket en god, effektiv, rationel Toldlovgivning, noget i Lighed med den svenske, og naar vi ser paa de svenske Tilstande, Pristilstandene og Varemarkedet derovre, tror jeg, vi har Lov til at sige, at mange vil slutte sig til os i Ønsket om, at vi i Tide havde indrettet vor Toldlovgivning efter det svenske Niveau. I Stedet for fik vi, takket være en meningsløs Modstand, ogsaa og ikke mindst fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, en Udvikling, der endte i Valutacentralen, og det kan vi vel fra alle Sider beklage, mere eller mindre stærkt, men i hvert Fald beklage i Dag.

Imidlertid er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil rejse her og rette til den højtærede Finansminister. Maaske det bedst besvares i Udvalget, men jeg vil gerne rette det her i det høje Ting: Er det overhovedet muligt at faa en tilfredsstillende Revision og Regulering, for ikke at bruge det moderne, særlig af den højtærede Indenrigsminister yndede Udtryk „Udligning“, inden for vor saa sammensatte og uensartede Toldlovgivning, saa længe de nuværende Handelsaftaler med visse store og betydningsfulde Lande bestaar?

Min og mit Partis Idé har jo altid været